

være urimeligt at forelægge disse Forslag i forskellige Dele, saaledes at den ene ikke svarer til den anden. Det kunde have været ønskeligt, om man allerede tidligere havde kunnet komme til at beskæftige sig her paa Rigsdagen med Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning; men jeg har forstaaet, at det fra alle Sider har været billiget, at man ventede dermed, indtil Kvinder fik Adgang til at være Medlemmer af dette høje Ting og det andet høje Ting, saa at de paa Rigsdagen kunde tale med om denne Sag. Men naar man har gjort dette og herved har sagt A, maa man ogsaa sige B, idet man maa sige: Nu maa det hele vente den korte Frist, indtil man kan faa gjort færdig et Forslag til en Lov om Ægteskab, saaledes at dette Lovforslag omfatter Ægteskabs Indgaaelse, Ægteskabs Indhold og Ægteskabs Opløsning. Arbejdet paa at faa dette Lovforslag færdigt skal blive fremmet med al mulig Iver. Der er mellem Formanden for Kommissionen, som har udarbejdet Lovforslag om Ægteskab, Professor, Dr. jur. Viggo Bentzon og mig truffet Aftale om, at den siddende Kommission, suppleret med Højesteretsassessor Krarup, Departementschef i Justitsministeriet Schrøder og min Ringhed, skal arbejde i Vinter paa at faa dette Lovforslag gjort færdigt, saaledes at alle Regler stemmes sammen, og saaledes at det kommer til at udgøre et Hele, omfattende en Ægteskabslov paa alle Punkter. Arbejdet bliver gjort paa den af mig her antydede Maade, for at baade Kommissionens Arbejde og Justitsministeriets departementale Arbejde kan gøres samtidigt, saaledes at naar det er færdigt det ene Sted, er det færdigt det andet Sted med det samme og kan straks forelægges den høje Rigsdag. Sagen skal altsaa blive fremmet med al mulig Hast.

Jeg vilde i og for sig gerne have sprunget det næste over, men jeg synes, jeg er nødt til overfor de Angreb, som det ærede Medlem (Mathilde Hauschultz) rettede mod den Arbejdsmetode, der følges i Justitsministeriet, og som var ganske uretfærdige, at imødegaa det ærede Medlem ganske kort; jeg skal ikke komme udførligere ind paa det, end det er strengt nødvendigt. Det ærede Medlem omtalte 3 Andragender, og jeg tror, det ærede Medlem er faldet for den gamle Synd, som er udtrykt i det Ord: Hvi ser du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var. — Det ærede Medlem omtalte Sager, hvori det ærede Medlem i

sit borgerlige Erhverv repræsenterer den ene af Parterne, og maaske skyldes det den Omstændighed, at det ærede Medlem har faaet saa forkert et Syn derpaa.

Det ærede Medlem sagde først: „Jeg har i Januar 1916 indgivet en Separationsansøgning til Øvrigheden; den er nu omtrent 2 Aar efter havnet i Ministeriet til Resolution“; altsaa skulde man tro, at der ingen Resolution var faldet. Forholdet er det, at det ærede Medlem har indbragt et den 27. April 1915 dateret Andragende, som indkom til Ministeriet den 21. Februar 1916. Det gik derefter tilbage til ny Mægling, og saa blev der givet Resolution, nemlig Afslag, den 19. Juni 1916, efter at Ministeriet havde haft Sagen i 4 Maaneder, som vel sagtens nok væsentlig er hengaaet med den nye Mægling. Saa indgav det ærede Medlem et den 2. Marts 1917 dateret Andragende, der kom til Ministeriet den 14. Januar 1918. Akterne blev saa udlaant til Overpræsidenten efter Begøring af Modpartens Sagfører den 1. Februar 1918. De kom tilbage fra Overpræsidenten den 12. September 1918, og den 21. Oktober 1918 beklagede det ærede Medlem sig her i Tinget over, at Sagen ikke var afgjort. Da arbejdede det ærede Medlem formodentlig selv paa et Indlæg i Sagen, thi den 24. Oktober 1918 har det ærede Medlem afgivet et nyt Indlæg i denne Sag, som det ærede Medlem 3 Dage før beklagede sig over ikke at have faaet afgjort.

Den anden Sag fremstillede det ærede Medlem paa følgende Maade: „I et andet Tilfælde har Ministeriet den 12. Juni d. A. resolveret i en Separationssag, i hvilken min Mandant først den 18. Oktober d. A. paa Forespørgsel fra mig har faaet Svar“. Dertil er at sige, at det var ikke det ærede Medlems Mandant, der søgte Separation, men det var vedkommendes Ægtefælle. Der gik Resolution i Sagen den 12. Juni 1918, og den gik til Overpræsidenten til videre Bekendtgørelse, og saa har formodentlig den, der søgte om Separationen, ogsaa faaet Resolutionen meddelt, men da det ikke var det ærede Medlems Mandant, og da det ærede Medlem har ventet med at forhøre sig derom til den 18. Oktober, er det Grunden til, at det ærede Medlem først den Gang fik Besked. Hvis det ærede Medlem havde forhørt sig i sidste Halvdel af Juni Maaned, havde det ærede Medlem den Gang faaet den Besked, som det ærede Medlem nu først selv erhvervede sig den 18. Oktober. Det ærede Medlem beklagede sig over,